

[Handelsministeren.]

saa at der derigennem blev givet dem en mindre Mulighed for at tjene noget ved at raffinere indført Raasukker, og at de skulde hengive sig til den Betragtning, at det var bedre for dem at betale Roedyrkerne lidt mere, saaledes at de fik flere Roer. Jeg tror, at Venstre her er inde paa et Fejlsyn; jeg tror ikke, at De danske Sukkerfabrikker har nogen Interesse i at lade deres mange og store Fabrikker ligge stille og i Stedet for bruge en enkelt Raffineringsanstalt. Det kan de gøre et enkelt Aar, men ikke i Længden. De danske Sukkerfabrikkers Interesse ligger i Dyrkning af Roer.

Det er heller ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at Dyrkerne er imod den Bemyndigelse, Ministeren faar efter Lovforslaget. Det har Roedyrkerne i alt Fald ikke overfor mig givet noget som helst Udtryk for, tværtimod, de har netop ønsket, at jeg skulde have Mulighed for at ordne Forholdene. At de har været imod Loftshøjden, altsaa imod Begrænsningen af Muligheden for at tjene Penge, naar Verdensmarkedets Pris steg, er en Selvfølge.

Til den ærede Ordfører for det konservative Parti (Oluf Jensen) skal jeg sige, at jeg har givet Roedyrkerne ligesom ogsaa Sukkerfabrikkerne — deres Interesse ligger jo her paa samme Linie — Tilsagn om, at dersom Valutaforholdene skulde ændres saaledes, at Prisen 36 og 37 Ø. blev forrykket derved, skulde der optages nye Forhandlinger og den Voldgift, det ærede Medlem talte om, træde i Virksomhed til Afgørelse af eventuelle Tvistspørgsmaal.

Jeg kan ikke skønne, at den ærede Ordfører for Venstre (H. C. Andersen) har Ret i den Betragtning, at Venstre gennem de Ændringsforslag, det har stillet, har anvist Dækning for det Beløb, som er nødvendigt. Der er anvist nogen Dækning, men ikke fuld Dækning ved disse Ændringsforslag. Men det tillægger jeg nu mindre Betydning, navnlig da der overhovedet neppe kan være Tale om, at Ændringsforslagene vil blive vedtaget. Jeg anbefaler paa ny det af mig forelagte Lovforslag til Tingets Velvillie og meget hurtige Behandling, idet ogsaa jeg har den Opfattelse, at det er i høj Grad ønskeligt, at Lovforslaget kan blive færdigbehandlet og ophøjet til Lov allerede i næste Uge.

H. C. Andersen: Jeg har overfor den højtærede Minister udtalt, at de Veje, han har fulgt i sit Lovforslag, ikke er de, som ønskes fulgt af Dyrkerne. Jeg maa naturligvis tro den højtærede Minister, naar han

siger, at der ikke overfor ham af Roedyrkerforeningens Bestyrelse har været anvist andre Veje, og saa vil jeg naturligvis ogsaa indrømme, at Ministeren nok skal have svært ved at komme udenom de Henstillinger, som han møder fra den Side. Men at Lovforslaget ikke er et Udtryk for Roedyrkerens Ønske; vil jeg fastholde.

Ministeren vil hævde, at her ikke er Tale om en Stigning i Prisen paa Melis, saa at Forbrugerne kommer til at betale de Omkostninger, som Lovforslagets Gennemførelse vil medføre, thi, siger den højtærede Minister, der er ingen, som kan garantere for, at Sukkeret vil blive staaende i den Pris, hvori det staaar. Nej, det er der ikke, det vil blive uhyre vanskeligt at sige, hvordan disse Priser vil komme til at ligge. Vi kan kun diskutere dette Spørgsmaal ud fra Forholdene, som de foreligger i Øjeblikket, men regner vi med dem, som foreligger nu, er det aldeles givet, at Forbrugerne vil komme til at betale en Merpris for deres Melis paa mindst 3 Ø. Disse 3 Ø. vil være at anvende, for at Sukkerroedyrkerne kan faa en Pris af 180—185 og De danske Sukkerfabrikker et Udbytte af deres Aktiekapital fra 4 til 6 pCt. Vi kommer ikke udenom, at det er Forbrugerne, som kommer til at betale.

Der har været talt om, at det er første Gang, Venstre har villet være med til en Ordning af Sukkerspørgsmaalet, idet Venstre ikke tidligere har kunnet gaa med til at yde Tilskud, saaledes som Dyrkerne har forlangt, og saaledes som Ministeren har føjet sig efter Dyrkerne. Det er rigtigt, at Venstre har stillet sig modvilligt overfor Tilskud til Dyrkerne. Den Gang laa Forholdet imidlertid anderledes, hvilket ogsaa de Roepriser viser, som det ærede 15de tingvalgte Medlem (Oluf Jensen) oplyste. Og naar vi den Gang ikke vilde gaa med til et rent og skært Tilskud til Dyrkerne, saa kom det af, at heller ikke dette var Dyrkerens Ønske, heller ikke den Gang ønskede Dyrkerne at modtage et rent og skært Statstilskud. Nu kan man nok sige: Ja, men det, de nu faar, det er i Virkeligheden et rent og skært Statstilskud. Ja, det kan man godt sige, forudsat at Prisen ligger lavere, thi saa faar Staten en mindre Indtægt, og Dyrkerne faar noget mere; men forudsat at Prisen kommer til at ligge højt, vender Forholdet sig om, saa at Dyrkerne faar mindre og Staten mere.

Fremdeles siger den højtærede Minister, at jeg ikke har Ret, naar jeg paastaar, at Sukkerfabrikkerne er rige. Naar man ser paa Sukkerfabrikkerens Regnskaber, vil